

La fi del partit

Com que ara, entre unes emissores i les altres, hi ha tantes hores de programació radiofònica que bé cal proveir de contingut, sigui com sigui, les retransmissions de competicions esportives hi obtenen un relleu molt destacat, per tal com no es limiten a la del clàssic partit de futbol de primera divisió del diumenge a la tarda. Ara, sense moure's de casa, hom pot obtenir informació puntual, veraç i fidedigna, de tots els partits que, en un moment determinat, es juguen arreu del país i a part de l'estranger, i no únicament dels partits de futbol de primera divisió sinó de totes les altres divisions i classificacions, incloent-hi les regionals, comarcals, comercials, socials, federals, especials i sindicals, i, encara, de tots els altres esports, especialment d'aquells que comporten l'enfrontament de dos equips: bàsquet (o basquetbol), handbol, waterpolo, hoquei, tennis, voleibol, etc. Els locutors encarregats de fer-nos arribar les notícies sobre la marxa i les incidències d'aquests partits, com que segurament no sempre hi ha tantes coses a dir-ne com això, ens donen compte tot sovint del temps que falta (molts d'ells solen dir del temps que manca, que sempre fa més efecte) perquè el partit s'acabi. A vegades ens diuen que falten tants minuts per al final del partit. Molt bé. En d'altres ens informen dels segons que falten per a l'acabament del partit. Perfectament. N'hi ha, encara, que es refereixen al temps que falta per a la fi del partit. També està molt bé. Però com que aquesta referència es repeteix un colla de vegades, vet aquí que també sentim que falten tants minuts per «al fi del partit». Molt malament.

Qualsevol tractat de gramàtica elemental ens explica, al capítol dedicat al nom substantiu, que n'hi ha que són alhora del masculí i del femení, algun cop amb el mateix significat, com *el mar* i *la mar*, i més sovint amb significat diferent.

Com un nom del masculí, *fi* significa «objectiu, finalitat», per exemple: *El fi que em proposo*, i com un nom del femení el mateix mot vol dir «final, acabament», per exemple, *Parlem de la fi del món* o *Falta poc per a la fi del partit*. Qualsevol divulgador gramatical ho ha explicat manta vegada. Una més, doncs, ja no ve d'aquí. Caldria, només, que ho tinguessin en compte els qui, en l'exercici de llur professió, han assumit la gran responsabilitat de l'ús públic de la llengua.

Albert Jané